

Beck Tamás

EGYÜTTLÉT

Gondolataid infrahangok. Fülelni kezdem
őket, mint elefántok a közelgő viharokat.
Méhedbe igyekszem éppen, mert a
szülőcsatorna embriókoromba
vezető féregjárat. Sós könnyed így
válík magzatvízzé. Boldoggá tesz
engem: szomjazó ormányost az első
esőcsepp.

TENGERPART

Ágyad mellett heverték szétdobált
ruháink, akár egy tengerparton. És
odaképzeltük az iszapban hagyott
lábnyomokat, a viharjelző aggasztóan
hosszúra nyúló hallgatását. Valami
hullámvész valóban emelgette ágyadat
alattunk; aritmiás szívverés
keltette szinuszgörbe. Tűnődve
néztél rám, s egyszer csak azt
kérdetted tőlem: vajon kihez
tartoznak a lábnyomok, kihez a szívverés?